

### **15. A Magyar Főiskolai Hallgatók Nemzeti Egyesületének díszközgyűlése**

Szegeden az ország minden részéből, a nemzet megmentésének gondolatával összegyűlt ifjúság lelkes, komoly, a nehéz helyzetet teljese átérző demonstrációban bontotta ki egyesületének zászlóit, így kifejezést adva az ifjúság tette vágyásának és áldozatkészségének. A gyűlésen, melyen a kormány tagjai is megjelentek, a magyar ifjúság és Szeged város közönsége szorongásig megtöltötte a városháza dísztermét. Szerettük volna ezen a gyűlésen ott látni azokat az ifjakat, akik nem hisznek abban, hogy ez az ifjúság az ő érdekeiket is képviseli, akik külön táborba tömörülve, nem veszik észre, hogy ezzel tulajdonképpen a magyar ügynek is ártanak. Szerettük volna ott látni ezeket az ifjakat, mert meg vagyunk győződve arról, hogy ezután a gyűlés után együtt haladásunk, érdekeink és a haza érdekei közös védelmezésének a gondolata a mi táborunkba egyesítette volna őket is. Szerettük volna ott látni különösen a munkásságnak azt a részét, akiknek lelkét még mindig bilincsekben tartja az internacionalizmus, akik megtevesztettségükben még mindig nem támogatják a kormányt, mert hallották volna a miniszterelnök, a külügyminiszter tudományosan is meggyőző, az ifjúságnak pedig tiszta önzetlen idealizmusától áthatott beszédeiben mindent megdöntő erővel kinyilatkoztatni az internacionalizmus tarthatatlanságát, egyben aggodalmaik dacára gondolatviláguk megnyugtató garanciáit.

A gyűlésen az ifjúság részéről Molnár Miklós jogszigorló elnökölt, aki a gyűlést megnyitva komoly, mély érzésű szavakkal emlékezett meg az ifjúság immár 5 esztendőös küzdelmeiről, de hangoztatta, hogy a magyar ifjúság nem fáradt még ki, készen áll csüggedés nélkül az új küzdelemre, mely mindnyájunknak visszاسzerzi elvesztett hazánkat.

Utána Antal István, a Budapesti Egyetemi Kör elnöke hatalmas erejű beszédben mutatott rá az ifjúság jövőjére és kötelességére, a nemzeti érzés felemelő gondolatára és kulturális hivatására, a nemzeti egység szükségességére, melynek megteremtésében az ifjúság részéről oly nagy munka vár, amit meg kell teremtenünk, mert egységes és egyirányú munkálkodás nélkül az ország nem fog talpra állni tudni. Hivatkozik a francia nemzet nagy fiára, Clemenceau-ra, aki június 30-i beszédében jelentette ki, hogy a béke csak délibáb lenne, ha az ország belső békéje a jövőben is szilárdan meg nem maradna.

A nagyhatású beszéd után P. Ábrahám Dezső miniszterelnök atyai jóindulatú és baráti megértő szavakkal köszöntötte az ifjúságot a jövő reményeit. Örömmel állapíthatja meg, hogy az ifjúság már levetette, lerázta magáról a múlt tehetetlenségét, és fiatalságának minden erejével siet a nemzeti eszme védelmére. Az ifjúságra nagy feladatok várnak, tagjai legyenek apostolok, és járják be az ország minden vidékét, ha kell, nélkülözések árán is, menjenek ki külföldre, hogy tapasztalatokkal gazdagodva segíthessenek hazájukon. Megnyugtatta az ifjúságot,

tanulmányaik során e formalítások nem előhaladásuknak lesznek akadályai. Reméli, hogy az ifjúság a helyzetet átérezve kétszeres erővel és szorgalommal fog azért dolgozni, és az ország kulturális nívóját ezzel is emeli.

Az ifjúság és a közönség a miniszterelnököt lelkesen megéljenezte. Teleki Pál gróf külügyminiszter tartott azután mély tudású, magas nívójú tudományos előadást, melyben a természeti törvények, geográfiai igazságok alapján ellentmondást nem tűrő konzekvenciával bizonyította a nemzetköziség tarthatatlanságát. Ha egy nép, egy nemzet nemzetiségét, nemzeti jellegét megtagadja, nem az internacionalizmus, hanem egy más faj, egy más nép jön helyébe.

Faragó főtitkár lelkesítő záróbeszéde után a sokáig emlékezetes díszközgyűlés véget ért. Sajnáljuk, hogy technikai akadályok miatt a beszédek részletesebb közlésétől jelen alkalommal el kell tekintenünk.

*Szegedi Új Nemzedék I. (1919) augusztus 1. 5. oldal*

### **16. A főiskolai hallgatók díszközgyűlése**

A Magyar Főiskolai Hallgatók Nemzeti Szövetsége csütörtökön délután díszközgyűlést tartott a városháza nagytermében. A gyűlésen, amelyen Ábrahám Dezső miniszterelnök és gróf Teleki Pál külügyminiszter is beszéltek, nagyszámú közönség jelent meg. A díszközgyűlést öt óra után nyitotta meg a szövetség elnöke, Molnár Miklós. Beszédét Petőfi halálának évfordulójához kapcsolja, és Petőfiben a hazájáért lelkesedő ifjúság eszményére emlékeztet. Azóta nagyon megváltozott az ifjúság gondolkodása, téveszmék követőihez szegődött, és pártoskodásokat tűrt meg táborában. A szent évfordulón újból kibontja a magyar ifjúság a nemzeti gondolkodás lobogóját, és ez figyelmeztetés kíván lenni azok számára, akik még óvatosan félrevonulva lesik, ki lesz a győztes. De figyelmeztetés azok számára is, akik a nemzeti eszme ellen vannak, hogy el fog spörni a nemzeti gondolkodású ifjúság mindenkit, ha ellene mer támadni.

Az elnök megnyitó beszéde után Antal István tartott hatásos beszédet. A háború és a két legutóbbi forradalom felrázta az ifjúságot közönyéből, ki akar lépni eddigi passzivitásából, hogy a nemzeti eszme jegyében szervezkedve részt vegyen az ország jövőjének kialakításában. Ez nem politizálás, hanem kötelesség. hangsúlyozza, hogy az ifjúság nem pártérdekek vagy osztályérdekek megvédésére szervezkedik, egyetlen célja a nemzet egységének megmentése, és mindenkor fölé kívánja helyezni a nemzet ügyét az egyes pártok és osztályok ügyének. Hosszasan cáfolja a nemzetköziség eszméjének helytelenségeit. Az ifjúság két szónoka után P. Ábrahám Dezső miniszterelnök mondott nagyszabású, lelkesítő beszédet.

– Úgy látom, – mondotta a miniszterelnök – hogy a szenvedések acélozzák és tisztítják az emberi lelket és jellemet. Az ötéves háborúnak szenvedései a magyar ifjúságból kiváltották az önfeláldozó, becsületes munkakészséget, törhetetlen haszaszeretetet. Mintha megváltoztak volna az idők, egészen más gondolatvilágot